

Rok Kapłański – dla kapłanów

Drodzy Współbracia

Jest szereg okazji, z których korzystają wierni, by w ten czy inny sposób okazać wdzięczność kapłanom za ich posługę, np. Wielki Czwartek, imieniny czy urodziny, rocznica święceń. Wydaje się, że w ogłoszonym przez papieża i rozpoczętym 19 czerwca Roku Kapłańskim raczej nie chodzi o kolejną okazję dla wiernych, by pamiętać o swoich duszpasterzach i szafarzach sakramentów, lecz bardziej o czas dla samych kapłanów – czas, który powinniśmy przeżyć jako refleksję nad darem, który otrzymaliśmy, jako okazję do odnowy i umocnienia naszej odpowiedzi na dar powołania. Aktualna ma się dla nas stać zachęta św. Pawła skierowana do Tymoteusza: „Z tej właśnie przyczyny przypominam ci, abyś rozpałił na nowo charyzmat Boży, który jest w tobie przez nałożenie moich rąk. Albowiem nie dał nam Bóg ducha bojaźni, ale mocy i miłości, i trzeźwego myślenia. Nie wstydz się zatem świadectwa Pana naszego ani mnie, Jego więźnia, lecz weź udział w trudach i przeciwnościach znoszonych dla Ewangelii według mocy Boga!” (2 Tm 1,6-8).

Jacy jesteśmy my kapłani początku trzeciego tysiąclecia? W warszawskim tygodniku „Idziemy” Stefan Meetschen pisze: „Muszę przyznać, że ja sam nie mam zbyt wygórowanych oczekiwań w stosunku do księży. To osoby konsekrowane. I to je wyróżnia. Jest to konkretny fakt w niewidzialnym świecie. Ale kiedy stoję twarzą w twarz z kapłanem, poza tą rzeczywistością widzę go również jako człowieka. W każdej pracy i w każdym zawodzie człowiek może być dobry lub nie. Znam bardzo kompetentnych księży, którzy są przyjaźnie nastawieni do ludzi i mają dla wszystkich otwarte serce. Ale znam i takich, od których przyjmę Komunię Świętą, ale nie kupiłbym od nich samochodu. Najbardziej sceptyczny jestem wobec księży, którzy traktowani są jak «gwiazdy». Bardzo często posiadają wysoki tytuł bądź wizerunek kogoś bardzo ważnego, jednak duch kapłański zdaje się nie być w nich za bardzo rozwinięty. Ja wolę «ukrytych» księży. Takich, którzy pełnią swoją posługę, nie robiąc z tego przedstawienia”.

Ciekawą inspirację daje nam jedno z czerwcowych czytań brewiarzowych wzięte z pism św. Grzegorza z Nyssy. Otóż w traktacie „O doskonałości chrześcijańskiej” napisał on: „Trzy rzeczy określają i znamionują życie chrześcijanina: działanie, słowo, myślenie. Wśród nich pierwsze miejsce zajmuje myślenie. Na drugim miejscu jest słowo, które odsłania i wyraża myśl zaistniałą i ukształtowaną w duszy. Po myśleniu i mówieniu następuje działanie wprowadzające w czyn powstały w umyśle zamiar. Kiedy zatem pod wpływem różnych okoliczności działamy, myślimy albo mówimy, trzeba aby każde nasze słowo, czyn i myśl były zgodne z tym wszystkim, co oznacza imię Chrystus, abyśmy nic takiego nie myśleli, mówili albo czynili, co mogłoby nas oddalić od tego tak bardzo wzniosłego wzoru. Kto więc otrzymał zaszczytne imię Chrystusa, powinien pilnie badać wszystkie swe myśli, słowa, czyny i osądzać, czy zmierzają one do Chrystusa, czy też oddalają się od Niego”.

Co więc myślimy, co mówimy, jak działamy? Czy zbliżamy się do Chrystusa? A czy zbliżają się do Niego – idąc za nami – wszyscy nam powierzeni wierni, a także anonimowi obserwatorzy naszego życia? Życzymy sobie nawzajem i módlmy się, aby tak było. Niech to sprawi w nas działanie Ducha Chrystusowego, który odnawia oblicze ziemi i ludzkie serca.

Ks. Tomasz Sielicki SChr
Przewodniczący Konferencji

Wiadomość tygodnia

XVII Pielgrzymka Rodziny Radia Maryja na Jasną Górę

17. Pielgrzymka Rodziny Radia „Maryja” trwała na Jasnej Górze w sobotę 11 lipca i w niedzielę, 12 lipca z udziałem ponad 100 tys. osób. W niedzielę już od samego rana rzesze pielgrzymów gromadziły się na jasnogórskich błoniach. Na doroczne spotkanie słuchacze i sympatycy

Radia „Maryja” przybyli z najdalszych stron Polski, a także z zagranicy m.in.: z Niemiec, Anglii i USA. Parkingi wokół sanktuarium bardzo szybko i szczerze zapełniły się autokarami z logiem Radia. Pielgrzymi nieśli transparenty, flagi, znaki z nazwami miejscowości. Do

ubrania każdy przypiął moherowy berecik jako odpowiedź na apel o. Tadeusza Rydzyka, dyrektora Radia „Maryja”. Centralnym punktem pielgrzymki była Msza św. celebrowana na jasnogórskim Szczycie. Eucharystia rozpoczęła się o godz. 11.00, a przewodniczył jej bp Wacław Depo, biskup diec. zamojsko-lubaczowskiej. (...)

Obecni byli m.in.: Jarosław Kaczyński, prezes PiS; Przemysław Gosiewski, przewodniczący klubu PiS; senator Czesław Ryszka; bp diec. świdnickiej Ignacy Dec, bp diec. drohiczyńskiej Antoni Dydcz, bp diec. zielonogórsko-gorzowskiej Stefan Regmunt, bp pomocniczy diec. zielonogórsko-gorzowskiej Paweł Socha, bp pomocniczy diec. sandomierskiej Edward Frankowski, bp senior diec. koszalińsko-kołobrzesckiej Tadeusz Werno, bp pomocniczy diec. kaliskiej Teofil Wilski, bp senior diec. wrocławskiej Józef Pazdur, o. Ryszard Bożek, prowincjał Warszawskiej Prowincji Redemptorystów; o. Tadeusz Rydzyk, dyrektor Radia „Maryja”.

Słowa powitania wypowiedział o. Sebastian Matecki, podprzeor Jasnej Góry: „Dziękujemy Panu Bogu i Maryi za to szczególne źródło ewangelicznych inspiracji, jakie przed kilkunastu laty wytrysnęło w Toruniu i zaowocowało powstaniem katolickiego rozgłośni Radia ‘Maryja’, a dziś przez kolejne odwierty daje życie coraz to nowym formom apostołskości takim jak: Telewizja ‘Trwam’, ‘Nasz Dziennik’, Wyższa Szkoła Kultury Społecznej i Medialnej, wiele innych wspaniałych inicjatyw, dzięki którym serca Polaków umacniane są modlitwą, łaską Bożą, dzięki którym formowane są prawe sumienia i postawy w duchu prawdziwej chrześcijańskiej miłości i odpowiedzialności”. Czytania z Pisma Św. w czasie Eucharystii przygotowali znani aktorzy scen polskich: Halina Łabonarska i Janusz Zakrzeński

„Bóg zapłać wam siostry i bracia - powiedział na zakończenie o. Tadeusz Rydzyk - Zobaczcie jest tu nas więcej niż dwunastu, a Pan Jezus posłał dwunastu. A Jan Paweł II, następca widzialny Pana Jezusa na ziemi, powiedział do słuchaczy Radia ‘Maryja’: ‘jesteście podobni do ewangelicznego siewcy, który wyszedł siać ziarno’, a więc siejmy najpierw w rodzinach, dzieci, młodzież zróbcie wszystko, aby młodzież była z Kościołem, z Panem Bogiem, z Polską”.

Głos na zakończenie zabrali także m.in.: o. Ryszard Bożek i Jarosław Kaczyński (...). Uczestnicy pielgrzymki wystosowali telegram do Ojca Świętego.

Zanim rozpoczęła się Msza św., o godz. 10.00 nastąpiła ceremonia odznaczania „moherowymi berecikami”. W sumie przygotowanych zostało 500 tys. sztuk różnokolorowych, włóczkowych berecików. Wykonali je własnoręcznie słuchacze Radia „Maryja” - najmłodszą z nich jest 11-letnia Faustynka, najstarsza osoba ma 99 lat. „To znak, że kochamy Pana Boga, Kościół, Polskę i każdego człowieka” – wyjaśnił symbolikę berecików o. Tadeusz Rydzyk. Ze Szczytu zabrzmiała piosenka pt. „Mocherowe bereciki” skomponowana specjalnie na 17. Pielgrzymkę Rodziny Radia „Maryja” (słowa o. Piotr Andrukiewicz, muzyka Juliusz Kwiatkowski) w wykonaniu Orkiestry Koncertowej „Victoria” z Warszawy-Rembertowa. Inną piosenkę, o podobnym tytule zaśpiewała też Kapela znad Baryczy.

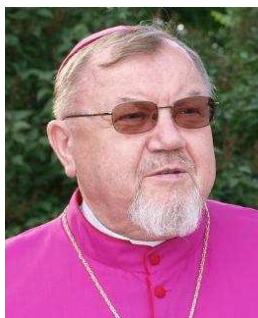
Niedzielną modlitwa rozpoczęła się tradycyjnie od odśpiewania Godzinek o Niepokalanym Poczęciu NMP. Ok. godz. 8.30 pielgrzymi wysłuchali koncertu w wykonaniu „Kapeli znad Baryczy”, cygańskiego zespołu „Terne Roma” oraz Orkiestry Koncertowej „Victoria” z Warszawy-Rembertowa. Ponad 100 osób zostało odznaczonych srebrnymi odznakami Radia „Maryja”. Wręczyli je: o. Tadeusz Rydzyk, o. Zdzisław Klafka i o. Zbigniew Pieńkos z Centrali Radia „Maryja” w Chicago.

o. Stanisław Tomoń www.jasnagora.com

Przemówienie o. Ryszarda Bożka CSsR - Prowincjała Warszawskiej Prowincji Redemptorystów

Umiłowana Rodzino Radia Maryja. Wy, którzy jesteście tak licznie tutaj zgromadzeni, i wy, którzy nas teraz słuchacie przez radio i oglądacie w telewizji. Warto było tutaj przybyć, warto było tutaj stanąć, na Jasnej Górze. Pozwólcie, że przytoczę fakt, który już miał miejsce w naszej Ojczyźnie. Kiedy Jan Paweł II odlatywał do Rzymu, powiedział: "Szkoda odjeżdżać". Ja też chcę powiedzieć, że szkoda odjeżdżać z tego miejsca, patrząc, jak piękni jesteście tutaj zgromadzeni. Cieszę się, że was widzę, i cieszę się, że XVII Pielgrzymka Rodziny Radia Maryja na Jasną Górę jest tak pięknie zebrana tutaj. Wiecie bardzo dobrze, kochani, że w tym roku redemptoryści polscy obchodzą stulecie istnienia naszej prowincji warszawskiej, polskiej. I myślę, że ta pielgrzymka Radia Maryja na Jasną Górę bardzo pięknie wpisuje się w to stulecie istnienia prowincji polskiej redemptorystów. Jakżeby się cieszył dzisiaj św. Alfons, nasz założyciel, św. Klemens, który jako pierwszy redemptorysta stanął na polskiej ziemi, widząc was tak licznie tutaj zebranych.

I jeszcze jedno zdanie, bo nie chcę przedłużać. Opatrzność Boża nam, redemptorystom, w Kościele dała niesamowitą misję do spełnienia i zrealizowania. Jest to misja głoszenia Dobrej Nowiny o Jezusie Chrystusie, Zbawicielu Wszechświata, wszędzie, po całej ziemi. I dziękujemy Bogu, że jest takie Radio, któremu na imię Radio Maryja, że jest Telewizja Trwam, która spełnia tę misję redemptorystowską i pięknie wpisuje się w charyzmat naszego zgromadzenia redemptorystów rozsypanych po całym świecie. Cieszę się i gratuluję Ojcu Dyrektorowi Radia Maryja. Cieszę się, że jest tutaj, i że w ten sposób spełnia się pragnienie naszego założyciela, aby Ewangelię głosić aż po krańce ziemi. Szczęść Boże na kolejne lata posługiwania Radiu Maryja, Telewizji i wszystkim dziełom związanym z Toruniem i z o. Tadeuszem Rydzykiem. Za: www.radiomaryja.pl

15 lat posługi biskupa Antoniego Dydycza - Kapucyna 10 lipca 1994 r. w katedrze drohiczyńskiej nuncjusz apostolski w Polsce ks. abp Józef Kowalczyk konsekrował o. Antoniego Pacyfika Dydycza, kapucyna, na biskupa drohiczyńskiego. Z okazji 15. rocznicy sakry biskupiej w katedrze drohiczyńskiej, 10 lipca, 2009

roku o godz. 13.00 zostanie odprawiona uroczysta Msza Święta dziękczynna.

Ojciec Święty Jan Paweł II mianował o. Antoniego Pacyfika Dydycza biskupem drohiczyńskim 20 czerwca 1994 roku. Sakrę biskupią przyjął 10 lipca 1994 r. w Drohiczyńcu z rąk ks. abp. Józefa Kowalczyka. Tego dnia odbył się także uroczysty ingres do katedry drohiczyńskiej. Współkonsekratorami byli: ks. abp Stanisław Szymecki, ówczesny metropolita białostocki, a także ks. abp Francesco Gioia z Rzymu, sekretarz Papieskiej Rady ds. Duszpasterstwa Migrantów i Podróżnych. Nowy biskup za swoje zawołanie obrał słowa: "Popuus Tuus - hereditas Tua" (Lud Twój - dziedzictwem Twoim).

Ksiądz biskup Antoni Pacyfik Dydycz pochodzi z podlaskiej rodziny rolniczej. Urodził się 24 sierpnia 1938 r. w Serpelicach jako syn Michała i Janiny. Szkołę podstawową ukończył w Serpelicach, a Gimnazjum Biskupie im. św. Stanisława Kostki w Lublinie. 14 sierpnia 1954 r. wstąpił do Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów w Łomży. W latach 1957-1963 studiował w Wyższym Seminarium Duchownym Kapucynów w Łomży. 26 sierpnia 1961 roku złożył wieczyste śluby zakonne w Nowym Mieście nad Pilicą, zaś 29 czerwca 1963 roku przyjął święcenia kapłańskie z rąk ks. bp. Czesława Falkowskiego w kościele Ojców Kapucynów w Łomży.

W 1963 został mianowany katechetą w Lublinie, jednocześnie studiował na wydziale socjologii na KUL. Od 1967 do 1976 roku był gwardianem klasztoru Ojców Kapucynów w Białej Podlaskiej. Pełnił wysokie funkcje we władzach zakonnych. W latach 1976-1982 był przełożonym Warszawskiej Prowincji Kapucynów, a w latach 1982-1994 generalnym definitorem zakonu.

W 1994 obronił doktorat na Wydziale Historii UMK w Toruniu. Z ramienia kierownictwa zakonu kapucynów zajmował się życiem zakonnym w krajach socjalistycznych oraz pełnił funkcję delegata zakonu ds. sanktuarium w Loreto. W 1991 r. wziął udział w specjalnej sesji dla Kościoła europejskiego Światowego Synodu Biskupów w Watykanie. ks. Dariusz Frydrych, Drohiczyn; Za: [Biuro Prasowe Kapucynów](#)

Parafiada 2009 – wielki finał. W czwartek 10 lipca Parafiadowy Namiot Spotkań już od godziny 9-tej rano witał gości przybywających z całej Polski. A powód był jeden – Wielka Gala, w trakcie której ogłoszono zwycięzców Programu „Moja Mała Ojczyzna” i konkursu „Na Plakat z Okazji 70. Rocznicy Zbrodni Katyńskiej”. Uczestnicy i zaproszeni goście tej uroczystości nie zawiedli. Obok laureatów Programu, ich opiekunów i przedstawicieli reprezentujących placówki na spotkanie

bardzo licznie przybyli delegaci samorządów i władz oświatowych ze wszystkich 16 województw.

Tegoroczna Parafiada rozpoczęła się 6 lipca festynem sportowo-rekreacyjnym przy Sanktuarium Matki Bożej Nauczycielki Młodzieży na Siekierkach. Organizatorzy szacują że do Warszawy przyjechało ok. 3 tys. uczestników z Polski oraz zza wschodniej granicy, m.in. z Białorusi i Ukrainy. Rywalizowali w trzech obszarach: stadion, teatr i świątynia, na które złożyły się konkurencje sportowe, konkursy plastyczne, muzyczne i aktorskie oraz wiedzy biblijnej. W ramach finału Parafiady odbył także finał programu "Moja mała ojczyzna", który miał na celu propagowanie postaw obywatelskich i więzi z ojczyzną. Finaliści odpowiadali na pytania z wiedzy o Warszawie oraz prezentowali swój region. Goście z zagranicy zwiedzali także stolicę. Dwudziesty finał Parafiady odbył się na obiektach kampusu Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego oraz Akademii Wychowania Fizycznego. Międzynarodowa Parafiada jest organizowana przez stowarzyszenie założone przez zakon oo. pijarów, który zajmuje się wychowywaniem dzieci i młodzieży. Inicjatorem zawodów jest o. Józef Jońca. Pierwsza Parafiada odbyła się w 1989 r. w Krakowie. Szczegóły na stronie www.parafiada.pl. Serdecznie zapraszamy!

Służebniczki starowiejskie: nowa matka generalna

S. Beata Chwistek została przełożoną generalną służebniczek starowiejskich. Pod hasłem „Wpatrzona w Niepokalaną – nie daj się zachwiać w wierności” w Starej Wsi, od 10 lipca 2009 r. obraduje XXIII Kapituła Generalna Zgromadzenia Sióstr Służebniczek Najświętszej Maryi Panny Niepokalanie Poczętej. Wybrana 12 lipca nowa przełożona generalna ma 53 lata. Pracowała jako katechetka, następnie w kurii diecezjalnej w Tarnowie, przez kilkanaście lat była też nauczycielką w szkołach parafialnych w USA. Była także mistrzynią junioratu, radną i wikarią prowincji amerykańskiej, a przez ostatnie 6 lat wikarią generalną zgromadzenia.

1311 sióstr służebniczek starowiejskich pracuje na 236 placówkach w 13 krajach świata, także na terenach misyjnych. W duchu charyzmatu ojca założyciela, bł. Edmunda Bojanowskiego, siostry podejmują posługę wśród ubogich, chorych i dzieci (prowadzą m.in. 108 przedszkoli). s. M. Syska, Stara Wieś, Za: [Radio Watykańskie](#)

XXV Michalicka Piesza Pielgrzymka o Trzeźwość Narodu

Najpierw uroczysta Msza Święta pod przewodnictwem ks. abpa Henryka Hosera, potem obfite śniadanie i XXV Piesza Pielgrzymka o Trzeźwość Narodu wyruszyła na pątniczy szlak. Z ogromną radością uczestnicy opuścili bardzo gościnną parafię Marki i wyruszyli, aby podjąć trud wędrowania i modlitwy w intencji trzeźwości Narodu Polskiego oraz na spotkanie z niejednym bąblem, chwilą słabości, ale przede wszystkim z życzliwością i dobrocią ludzi, których spotają na szlaku. Poniżej przedstawiamy streszczenie relacji z poszczególnych dni. Pierwszego dnia naszej wędrowki mogliśmy lepiej poznać zasady pielgrzymowania, które przedstawił ks. Kierownik Tomasz Wilisowski. Następnie

wysłuchaliśmy konferencji ks. Piotra Prusakiewicza, który mówił o stworzeniu człowieka i początkach świata. Konferencja ta rozpoczęła cały cykl mający na celu przybliżyć pielgrzymom historię zbawienia.

W czasie naszej wędrowni nie może zabraknąć śpiewu, tańca, jednym słowem: radości! Poprzez śpiew piosenek świadczymy nie tylko o naszej młodości i entuzjazmie, ale przede wszystkim o Bogu i miłości do Niego. Drugi dzień upłynął pod znakiem bardzo wysokich temperatur, a tym samym wspaniałej pogody, która męczyła, ale sprawiała radość. Wreszcie do pracy - tak na poważnie - wzięła się służba medyczna, która ratowała wszystkie "ofiary" pielgrzymiego szlaku. Na szczęście, jak na razie jedyną zgorzałą naszą służbę medyczną są bąble i lekkie naciągnięcia mięśni, ale bracia: Krystian i Michał walczą z nimi dzielnie. W godzinach południowych drugiego dnia mieliśmy także okazję wysłuchać konferencji ojca duchownego ks. Mirosława Kuczały, który przybliżył nam postać Abrahama, człowieka wielkiej wiary, który pięknie korespondował z patronem dnia dzisiejszego św. Tomaszem, apostołem, zwanym *niewiernym*.

Kolejny, trzeci upalny dzień naszej wędrowni upłynął pod znakiem rozważań nad pielgrzymowaniem, drogą nie tylko Narodu Wybranego, ale każdego człowieka ku Bogu. W swojej konferencji ks. Kierownik pokazał nam jak bardzo bliskie nam jest "pielgrzymowanie" w codzienności życia. Jest ono nieodłącznym elementem naszego życia i bez niego traci ono sens. Rozważania te były nam bardzo bliskie, gdyż ściśle łączyły się z codziennością pielgrzymki i kroczenia kolejnego kroku dalej... Wreszcie, czwartego dnia mogliśmy doświadczyć, czym jest orzeźwiający, lipcowy deszczyk, który niespodziewanie zaskoczył nas w Puszczy Kozienickiej. Pan Bóg nie szczędził nam tego dnia deszczu i pozwolił poczuć go po raz drugi, a nawet trzeci... do tego stopnia, że nikt dziś suchy nie pozostał. Tego dnia mogliśmy wysłuchać konferencji kl. Michała Mazura, który przybliżył nam postać Mojżesza oraz wydarzenia góry Synaj. Kl. Michał mówił o symbolice góry oraz tego jak wygląda nasza relacja do Boga, nasze spojrzenie na świat przez pryzmat Boga Jahwe.

Dzień czwarty był także dniem odnowienia tajemnicy Chrztu. Wszyscy pątnicy, którzy wędrują po raz pierwszy

zostali *ochrzczeni* przez naszego Jana Chrzciciela i w ten sposób stali się pełnowartościowymi pielgrzymami. Za: www.michalici.pl

Jeziuci: Konferencja o zarządzaniu placówkami edukacyjnymi W dniach 8-12 lipca 2009 w Sali Konferencyjnej Centrum Arrupe przy ul. Tatrzańskiej 35 w Gdyni odbywa się międzynarodowa konferencja w ramach programu International Jesuit Education Leadership Program organizowana przez jezuickie Centrum Arrupe z Gdyni oraz Fundację Socires z Holandii. Podczas konferencji poruszany jest temat efektywnego zarządzania katolickimi placówkami edukacyjnymi.

Wśród uczestników konferencji są nauczyciele, dyrektorzy szkół, wykładowcy akademicki, świeccy i duchowni, przybyli z Białorusi, Danii, Litwy, Ukrainy, Rumunii, Egiptu, Chorwacji i Polski. Do wygłoszenia serii wykładów i poprowadzenia zajęć z uczestnikami zostali zaproszeni wybitni znawcy tematu: Christopher Lowney z USA, specjalista ds. zarządzania i autor międzynarodowego bestsellera *Heroic Leadership: Best Practices from a 450-Year-Old Company That Changed the World*; Alfred Darmanin SJ z Malty, doktor psychologii specjalizujący się w psychologii przywództwa (psychology of leadership), wykładowca akademicki, autor wielu publikacji, w tym *Developing Leadership Skills. A Training Manual for Leaders*; Eric Bloemkolk z Holandii, specjalista ds. współpracy międzynarodowej i planowania strategicznego, związany z organizacją SOFT Tulip i Fundacją Socires; Thomas Roach SJ z USA – Sekretarz Towarzystwa Jezusowego ds. Edukacji, doświadczony pedagog z wieloletnim stażem w zarządzaniu jezuickimi placówkami edukacyjnymi w USA. Za: www.jezuici.pl.

Spotkanie Misjonarzy Werbistów W czwartek, 9 lipca 2009 r. rozpoczęło się doroczne spotkanie Misjonarzy Werbistów przebywających na urlopie w Polsce. Uczestniczy w ponad 60 współbraci i 10 misjonek ze Zgromadzenia Służebnic Ducha Świętego. Reprezentują oni 26 krajów misyjnych na świecie. W spotkaniu uczestniczy o. Andrzej Danilewicz, prowincjał Werbistów w Polsce oraz grupa polskich lekarzy współpracujących z Werbistami w Angoli, gdzie realizowane są projekty Polskiej Pomocy Rozwojowej wspierane przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych.

Spotkanie zostało zorganizowane przez Sekretariat ds. Misji i trwało do 12 lipca. 2009 r. Misjonarze i lekarze wysłuchali także koncertu zespołu kameralnego Pro Musica Antiqua z Olsztyna. Na zakończenie odprawiona została Msza św. dziękczynna w intencji wszystkich współbraci obchodzących swoje jubileusze zakonne i kapłańskie. Za: www.werbiści.pl.

Wiadomości zagraniczne

Ewangelizacja i wychowanie Wymóg ewangelizacyjny w posłannictwie wychowawczym w obecnej sytuacji społeczno-kulturowej, charakteryzującej się prawdziwą koniecznością wychowania – to temat przewodni obrad Rad Generalnych Salezjanów i Córek Maryi Wspomożycielki, które spotkały się w dniu 8 lipca 2009 r., po południu, w Domu "Santa Rosa" w Castelgandolfo. Po słowach powitania Yvonne Reungoat, Przełożonej CMW, został przedstawiony temat dnia w podtematach: konieczność wychowania, ewangelizacja w kontekstach społeczeństw zsekularyzowanych i pluralistycznych, wychowanie-komunikacja-ewangelizacja.

Przeprowadzona refleksja, wychodząc od działań już realizowanych, uwypukliła proroczą rolę, do której zrealizowania oba Zgromadzenia są wezwane w tym historycznym momencie, budzącym powszechne niezadowolenie dorosłych i młodzieży. Praca w grupach i dzielenie się uzyskanymi wynikami pozwoliły wskazać na niektóre elementy nieodzowne dla obu Zgromadzeń, których łączy ten sam charyzmat, życie konsekrowane i posłannictwo wychowawcze na płaszczyźnie ewangelizacji oraz ukierunkowania co do posługi animacji i zarządzania.

Za: www.salezjanie.pl.

Watykan: wizytacja Legionistów Chrystusa Stolica Apostolska oficjalnie poinformowała, że zapowiadana wizytacja apostołska Legionistów Chrystusa rozpocznie się 15 lipca. Kard. Tarcisio Bertone powiadomił przełożonego generalnego zgromadzenia o wyznaczeniu w tym celu pięciu biskupów. Watykański sekretarz stanu określił im również tereny, które mają zwizytować. Ordynariusz meksykańskiej diecezji Tepic, bp Ricardo Watty Urquidi, zwizytuje zgromadzenie w Meksyku i Ameryce Środkowej; abp Charles Joseph Chaput z Denver zwizytuje Stany Zjednoczone i Kanadę; włoskiemu biskupowi Giuseppe Versaldiemu zlecona została wizytacja we Włoszech, Izraelu, Korei i na Filipinach; chilijski arcybiskup Ricardo Ezzati Andreolo, przeprowadzi wizytację w Ameryce Południowej, a hiszpański biskup Ricardo Blázquez Pérez, w Europie z wyłączeniem Włoch.

Podając tę informację ks. Álvaro Corcuera wezwał Legionistów Chrystusa, by „dziękowali Bogu i Kościołowi za pomoc, z którą wychodzi Ojciec Święty”. Zaapelował też „o przyjmowanie wizytatorów w szczerym duchu miłości i wiary, jako przedstawicieli Wikariusza Chrystusa” – czytamy na stronie internetowej zgromadzenia. Wizytacja apostołska wiąże się to z ujawnieniem faktów obciążających założyciela Legionistów. Ks. Marcial Maciel Degollado, zmarły w ubiegłym roku w wieku 87 lat, został w maju 2006 r. zawieszony przez Watykan w sprawowaniu publicznych czynności kapłańskich, po oskarżeniach o molestowanie seksualne nieletnich. Po jego śmierci wyszło na jaw, że utrzymywał stosunki z pewną kobietą i miał z nią córkę. Za: [Radio Watykańskie](#).

Czarnogóra: Salwatorianie dla Polaków We wrześniu ubiegłego roku, decyzją ks. prowincjała Jana Folkerta SDS, swoją posługę duszpasterską na terenach byłej Jugosławii rozpoczął ks. Dariusz Nowak SDS, który do tej pory pełnił funkcję proboszcza parafii Bilaj w Albanii. Po uzgodnieniach z miejscowym biskupem, którym jest abp Zef Gashi SDB, ks. Dariusz zamieszkał przy parafii katedralnej p.w. Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny w Barze.

Jego obowiązki to pomoc duszpasterska miejscowemu proboszczowi, nauka języka serbsko-chorwackiego oraz przysposobienie się do posługi kapłańskiej w Czarnogórze poprzez poznanie zwyczajów i specyfiki przeżywania wiary przez miejscowych wyznawców. Archidiecezja Barska została ustanowiona w 900 r., natomiast ordynariusz diecezji nosi jednocześnie honorowy tytuł prymasa Serbii. Choć diecezja ma swoje historyczne korzenie, to obecne na jej terenie jest jedynie 4% katolików; pozostali mieszkańcy to wyznawcy prawosławia (aż dwie autokefalie) i islamu.

Ksiądz Dariusz odprawia codziennie Msze św. w miejscowym języku w katedrze i sprawuje inne sakramenty, pomagając w ten sposób miejscowemu proboszczowi. Ponadto został zaangażowany przez działające w Albanii Radio Maryja do przygotowania serii audycji dotyczących chrześcijańskiego ujęcia małżeństwa i rodziny. Audycje te nadawane są co dwa tygodnie w czwartek na antenie Radia Maryja (...). Za: [www.sds.pl](#).

Witryna tygodnia

Zapraszamy serdecznie na serwis pielgrzymkowy portalu Opoka. Serwis e-Pielgrzymka.pl to baza wiedzy o pielgrzymkach, e-Lista Pielgrzymów, na której Internauci

mogą deklorować swoje uczestnictwo w konkretnych grupach pielgrzymkowych i poznawać pielgrzymów online, relacje reporterskie z pielgrzymek, mikroblogi smsowe i galerie zdjęć przesyłanych na żywo z pielgrzymiego szlaku. To także duchowe towarzyszenie pątnikom z ponad 50 polskich pielgrzymek! <http://pielgrzymki.opoka.org.pl>

Zapowiedzi wydarzeń

Informacja Rektora Wyższej Szkoły Filologii Hebrajskiej. Mam zaszczyt podzielić się radością, że Prowincja św. Franciszka z Asyżu OFM podjęła się nowego wyzwania na polu dialogu i pojednania, otwierając Wyższą Szkołę Filologii Hebrajskiej. Jest to pierwszy ośrodek naukowy w Polsce z taką ofertą, który obejmie trzy zasadnicze bloki: literaturoznawczy, językoznawczy oraz praktyczną naukę języka hebrajskiego.

Ciekawy program studiów dotyczy historii i współczesności, gdyż oprócz współczesnego języka hebrajskiego proponujemy hebrajski biblijny, rabiniczny, aramejski, syryjski, grecki biblijny, a także historię literatury hebrajskiej, Żydów i Izraela oraz podstawowe informacje o judaizmie. W programie są też zajęcia z łaciny i angielskiego, przewidywane wyjazdy na stypendia do Izraela. Wśród wykładowców będą nie tylko uznani polscy wykładowcy, ale także zagraniczni specjaliści.

Trwa rekrutacja kandydatów na studia w Wyższej Szkole Filologii Hebrajskiej u franciszkanów w Toruniu.

Zainteresowanych zapraszamy na stronę: www.wsfh.edu.pl. Zapisać można się drogą elektroniczną wypełniając formularz, który znajduje się na stronie wsfh. Tel. kontaktowy 694-451-038. Rektor WSFH o. dr Maksymilian Marek Tandek OFM

XVI Spotkanie Młodych w Wołczynie Już w najbliższy poniedziałek 13 lipca rozpoczyna się XVI Spotkanie Młodych w Wołczynie k/Kluczborka (diecezja kaliska). Organizatorami wydarzenia są Bracia Kapucyni Prowincji Krakowskiej. Spotkanie potrwa do 18 lipca. W tym roku będzie poświęcone sakramentowi Bierzmowania i będzie przebiegać pod hasłem „Pieczęć ognia”. Przez cztery dni młodzież będzie miała okazję pogłębić poszczególne tematy: modlitwa - iskra życia; charyzmaty - niebiański żar; Kościół - płonące źródło; świadectwo - heroldzi światła.

Koszt spotkania wynosi 40 zł. Uczestnicy zabierają ze sobą sprzęt biwakowy czyli namiot, śpiwór, karimatę, mienkę, miskę do mycia, latarkę. Organizatorzy zapewniają zupę i herbatę, śniadanie i kolacja we własnym zakresie. Każdego dnia będzie okazja do modlitwy, refleksji i spotkań i zabawy. Uczestnicy mogą liczyć na spowiedź, rozmowę i czas, który podczas spotkania ofiarują każdemu Bracia Kapucyni.

Jak co roku nie zabraknie dobrej zabawy. Będą też koncerty zespołów: Maleo Reggae Rockers, Porozumienie, Etna - Kontrabande, Aaron, Synhodes, KapBand. Wystąpi także Teatr A ze spektaklem: „Pieśń o św. Franciszku”.

Możliwe są zapisy on-line poprzez Internet na stronie www.wolczyn.kapucyni.pl bądź też osobiście zaraz po przyjeździe. Na stronie www można znaleźć wszelkie informacje nt. spotkania, jak również posłuchać hymnu tegorocznego spotkania. Organizatorzy serdecznie zapraszają! Przyjdź i przeżyj z nami wakacyjną przygodę spotkania z Jezusem. *Biuro Prasowe Kapucynów*

III festiwal 'Jeden Bóg - wiele kultur' Sanoccy franciszkanie zapraszają na trzeci Ekumeniczny i Międzyreligijny Festiwal "Jeden Bóg - wiele kultur". Czterodniowa impreza potrwa od 22 do 25 lipca 2009 r.. Sanok gościć będzie prawie 100 artystów z kraju i zagranicy, którzy zaprezentują muzykę i śpiewy liturgiczne trzech wyznań chrześcijańskich oraz religii żydowskiej. Nie zabraknie koncertów prezentujących muzykę popularną, właściwą dla różnych grup etnicznych i religijnych.

W kościele franciszkańskim pw. Podwyższenia Krzyża Świętego zaprezentowana zostanie muzyka sakralna trzech Kościołów: rzymskokatolickiego, prawosławnego i protestanckiego. W sanockim Skansenie z koncertem muzyki żydowskiej, gospel, folk i jazzu wystąpi Beata Czernecka z krakowskiej Piwnicy pod Baranami. Podczas festiwalu odbędą się nabożeństwa ekumeniczne w cerkwi prawosławnej, w cerkwi greckokatolickiej i w kościele franciszkanów, wzorowane na spotkaniach, które zapoczątkował papież Jan Paweł II, 27 października 1986 r. w Asyżu. Szczegółowe informacje na stronie festiwalu: www.1bog.franciszkanie.pl

Artykuł tygodnia

Ks. Andrzej Koprowski SJ o nowej encyklice „Caritas in Veritate”

Podczas konferencji prasowej w samolocie z Rzymu do Afryki, 17 marca 2009 r., odpowiadając na pytania dziennikarzy o stanowisko Kościoła wobec kryzysu gospodarki światowej, który odbija się boleśnie na sytuacji mieszkańców Afryki, Benedykt XVI wspominał przygotowywaną encyklikę. „Byliśmy bliscy jej opublikowania, kiedy wybuchł ten kryzys, i wróciliśmy do pracy nad nią, żeby dać bardziej adekwatne odpowiedzi w ramach naszych kompetencji. W ramach społecznej nauki Kościoła, ale z odniesieniem do realnych czynników aktualnego kryzysu. Mam nadzieję, że encyklika będzie również źródłem pomocnym w przezwyciężeniu obecnej trudnej sytuacji”.

Lipcowy list Papieża, adresowany do premiera Włoch jako przewodniczącego szczytu G8, ale skierowany do wszystkich jego uczestników, mówi o encyklice w kontekście pilnej potrzeby bardziej konkretnej pomocy na rzecz Afryki i państw najuboższych. Akcentuje też potrzebę refleksji etycznej, jako podstawy dalekowzrocznej wizji rozwoju. Także ten list świadczy o wadze nowej encykliki. „Caritas in veritate” jest dokumentem społecznym, ale i głęboko teologicznym. Nie jest łatwą lekturą, ale i nie jest „twierdzą nie do zdobycia”. Przeciwnie. Wciąż, pobudza do refleksji o współczesności; co krok budzi skojarzenia z tym, co wiemy o biedach i napięciach współczesnego świata; także o rozspływającej się więzi międzyludzkiej, społecznej w naszej Ojczyźnie...

Trzeba mieć świadomość, że ostatnie dziesięciolecia przyczyniły się do znacznego nadwyższenia, by nie powiedzieć – czasem wprost zerwania ciągłości przekazu kulturowego. Słownictwo chrześcijańskie dla wielu nie jest oczywistym nośnikiem treści, które by traktowano serio. Czasem nadużywanie słownictwa chrześcijańskiego dla eksplozji emocji i bojowych okrzyków nie służy ani miłości, ani prawdzie, a o nich mówi Papież. Dostajemy owoc przemyśleń Papieża, ale i doświadczenia, jakie Kościół, który jest prawdziwie p o w s z e c h n y, gromadzi w bardzo zróżnicowanych kontekstach krajów, kontynentów, narodów, uwarunkowań mechanizmów i

realiów prac organizacji międzynarodowych „okresu globalizacji”.

Nowa encyklika jest realną szansą, ale w nie mniejszym stopniu „wyzwaniem”. Podpisana 29 czerwca 2009 r. encyklika ma jako tytuł „Miłość w prawdzie”. We „Wprowadzeniu” mówi: „Miłość w prawdzie, której Jezus Chrystus stał się świadkiem przez swoje życie ziemskie, a zwłaszcza przez swoją śmierć i zmartwychwstanie, stanowi zasadniczą siłę napędową prawdziwego rozwoju każdego człowieka i całej ludzkości. (...) Stanowi ona prawdziwą treść osobistej relacji z Bogiem i bliźnim; jest nie tylko zasadą mikro-relacji: więzi przyjacielskich, rodzinnych, małej grupy, ale także makro-relacji: stosunków społecznych, ekonomicznych i politycznych”.

Punktem odniesienia jest wydana przed czterdziestu laty przez Pawła VI encyklika „Populorum progressio”. Benedykt XVI wyraźnie pokazuje ogrom zmian, jakie zostały dokonane w tym czasie. „Caritas in veritate” jest pierwszą encykliką o świecie w okresie globalizacji. Jak zauważa, wspominał o globalizacji w swych dokumentach także Jan Paweł II, ale on był zaledwie u początku procesu, który gwałtownie nabiera rozpędu. Ze wszystkimi tego konsekwencjami.

„Powiększa się bogactwo światowe pojmowane globalnie, ale wzrastają nierówności. W bogatych krajach uboższą nową kategorię społeczne i rodzą się nowe formy ubóstwa. W kręgach najbardziej ubogich niektóre grupy cieszą się pewnego rodzaju rozrzutnym i konsumpcyjnym nadrozwojem, w sposób nie do przyjęcia kontrastującym z trwałymi sytuacjami nieludzkiej nędzy. (...) Korupcja i bezprawie – pisze Papież – są obecne zarówno w zachowaniach podmiotów ekonomicznych i politycznych krajów bogatych, starych i nowych, jak i w krajach ubogich. Ludzkie prawa pracowników nie są przestrzegane przez wielkie przedsiębiorstwa ponadnarodowe, a także przez miejscowe grupy produkcyjne w krajach ubogich lub znajdujących się na drodze rozwoju. Pomoc międzynarodowa bywa często przekazywana niezgodnie z jej przeznaczeniem, zarówno

ze względu na nieodpowiedzialności w łańcuchu podmiotów darujących, jak i odbiorców” (22).

„Systemowe zwiększanie się nierówności między grupami społecznymi w tym samym kraju i pośród ludności różnych krajów (...) nie tylko zmierza do niweczenia więzi społecznych i wystawia na ryzyko demokrację, ale ma także negatywny wpływ w zakresie ekonomicznym przez postępującą erozję «kapitału społecznego», czyli całego zespołu relacji zaufania, wiarygodności i poszanowania reguł, nieodzownych w każdym współżyciu obywatelskim”. W tym kontekście niepokoi zachwianie szans dostępu do pracy przez wszystkich, oraz to, co dotyczy „ekologicznego zdrowia planety”. Niezbędne jest przełamanie schematów i ukierunkowanie imponujących nowych sił dynamicznych, ożywiając je w perspektywie „cywilizacji miłości” (32).

Zmieniła się sytuacja państwa. Z jednej strony musi ono stawiać czoło ograniczeniom, jakie jego suwerenności narzuca nowy międzynarodowy kontekst ekonomiczno-handlowy i finansowy (24). Z drugiej zaś – coraz bardziej ujawnia swoją niewystarczalność i niewydolność wobec potrzeb społeczeństwa obywatelskiego. „Wyłączny dwumian rynek-państwo niszczy poczucie społeczne, natomiast formy ekonomiczne solidarne, znajdujące najlepszy teren w społeczeństwie obywatelskim, nie sprowadzając się do niego, stwarzają poczucie bycia społeczeństwem (39). Kilka razy – w różnych kontekstach mechanizmów ekonomiczno-społecznych i politycznych – Benedykt XVI wraca do konieczności „lepszego sprecyzowania roli władz publicznych” tak, by dzięki nowym sposobom funkcjonowania zostały wzmocnione nowe formy uczestnictwa w polityce wewnętrznej i międzynarodowej, które realizują się przez działalność organizacji właściwych społeczeństwu obywatelskiemu; aby bardziej wzrastała uwaga i uczestnictwo w *res publica* ze strony obywateli” (24).

„Caritas in veritate” jest głosem Następcy Piotra. Nie jest to najlepsze, ale tekst ten czytałem podczas i „w ramach” swoich własnych rekolekcji na kilkanaście dni przed jej oficjalnym opublikowaniem. Nie miałem innego wyjścia. Nie można było lektury odłożyć na później. Trzeba było przeczytać, by przemyśleć, jak ukierunkować Radio Watykańskie w programach „przygotowujących do zrozumienia papieskiego tekstu”, co można dać naszym kolegom – dziennikarzom akredytowanym przy Stolicy Apostolskiej, by ułatwić im „wrażliwość na fale papieskiego głosu”, zdążyć wszystko zrobić „na czas”.

Z pewnością jest to encyklika społeczna, pierwsza o problemach globalizacji. W trakcie lektury przyszło mi na myśl, by zaraz potem ostatnie dwa i pół dnia rekolekcji przeznaczyć na lekturę „jednym tchem” Dziejów Apostolskich, by zobaczyć, jak w t e d y, przed dwoma tysiącami lat, pierwsze wspólnoty Kościoła głosiły Ewangelię i niosły świadectwo o Ukrzyżowanym i Zmartwychwstałym Panu, a jak staramy się to robić dzisiaj my, konkretnie – jak robi to Benedykt XVI poprzez tekst encykliki. Było to bardzo „rekolekcyjne” doświadczenie.

„Jedną z najgłębszych odmian ubóstwa, jakich człowiek może doświadczyć, jest samotność. Inne formy ubóstwa, łącznie z materialnymi, rodzą się z izolacji, z tego, że nie jest się kochanym, albo z trudności kochania. Ubóstwa rodzą się z odrzucenia miłości Bożej, z pierwotnego, tragicznego zamknięcia się w sobie człowieka,

uważającego, że sam sobie wystarczy albo, że jest tylko faktem nieznaczącym i przejściowym, «obcym» we wszechświecie powstałym z przypadku. Człowiek jest wyalienowany, kiedy jest sam albo oderwany od rzeczywistości, kiedy rezygnuje z myślenia i wiary w pewien Fundament. (...)

Podobnie jak wspólnota rodzinna nie anuluje w sobie składających się na nią osób, i jak Kościół dowartościowuje w pełni nowe stworzenie (por. Ga 6,15; 2 Kor 5,17), które poprzez Chrystusa włącza się w jego żywe Ciało, tak również jedność rodziny ludzkiej nie anuluje w sobie osób, narodów i kultur, ale czyni je bardziej przejrzystymi wobec siebie nawzajem, bardziej złączonymi w ich prawowitej różnorodności” (53). „Dla wszystkich jest miejsce na tej naszej ziemi: na niej cała rodzina ludzka powinna znaleźć bogactwa konieczne do godnego życia, z pomocą samej natury, będącej darem Boga dla Jego dzieci, wnosząc własny wkład pracy i inwencji. (...) By nowym pokoleniom przekazać ziemię w takim stanie, aby również i one mogły godnie ją zamieszkiwać i dalej uprawiać” (50). „Kwestia społeczna stała się radykalnie kwestią antropologiczną”. Nie tylko sposób poczęcia, ale również manipulowania życiem, zaczynając od biotechnologii, gdzie absolutyzacja techniki znajduje swój najwyższy wyraz i może prowadzić do cywilizacji śmierci. Ale i sposób traktowania siebie samego i drugiego człowieka, swojej „grupy interesu” i innych narodów, całej koncepcji rozwoju...

Za konkretnymi scenariuszami kryją się często postawy kulturowe negujące godność ludzką. „Podczas gdy ubodzy pukają jeszcze do drzwi bogaczy, bogaty świat wydaje się nie słuchać więcej tych uderzeń do drzwi z powodu sumienia niezdolnego już do rozpoznania tego, co ludzkie. Bóg odsłania człowieka człowiekowi; rozum ludzki i wiara chrześcijańska współpracują w ukazywaniu mu dobra, byleby chciał je dostrzec; prawo naturalne, w którym jaśnieje blask stwórczego Rozumu, wskazuje na wielkość człowieka, ale również na jego nędzę, kiedy nie dostrzega on wezwania prawdy moralnej” (75). „Humanizm otwarty na Absolut i inspirowany po chrześcijańsku może nam przewodzić w krzewieniu realizacji form życia obywatelskiego – w obrębie struktur, instytucji, kultury i etosu – ratując nas przed ryzykiem, by stać się niewolnikami przelotnej mody” (78).

W komentarzu dla Radia Watykańskiego zwróciłem uwagę, że lęki „grup interesu”, których funkcjonowanie w epoce globalizacji przynosi więcej szkody niż pożytku i blokuje realny rozwój narodów, oraz siła (także medialna) środowisk związanych ze starymi ideologiami i „ich kanapami” będą największą przeszkodą w wykorzystaniu szansy, jaką daje refleksja zawarta w encyklice. Dodać trzeba, że Papież zwraca się „do wszystkich ludzi dobrej woli”, ale w sposób szczególnie zobowiązujący kieruje swoje słowo do wspólnoty Kościoła. „Jeśli tylko uświadamiamy sobie, że jesteśmy powołani jako pojedyncze osoby i jako wspólnota do uczestniczenia w rodzinie Boga jako Jego dzieci, będziemy również zdolni zrodzić nową myśl i wyrazić nowe energie w służbie prawdziwego humanizmu integralnego. (...) Największą siłą w służbie rozwoju jest humanizm chrześcijański, który ożywia miłość i pozwala nam się prowadzić przez prawdę, przyjmując jedną i drugą jako nieustanny Boży dar. Dyspozycyjność wobec Boga otwiera na dyspozycyjność wobec braci oraz wobec życia pojmowanego jako solidarne i radosne zadanie” (78).
Za: Radio Watykańskie

Zmarł br. Stefan Franczak SJ (1917-2009) W Gdyni, dnia 6 lipca 2009 r., w 92 roku życia i 61 roku powołania zakonnego, odszedł do domu Ojca BR. STEFAN FRANCZAK SJ, wybitny hodowca kwiatów i roślin ozdobnych, odkrywca wielu odmian znanych na cały świat. Odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski.

Stefan Franczak urodził się 3 sierpnia 1917 r. w Jeziornej na ziemi wieluńskiej jako dwunaste spośród czternaściorga dzieci, w rodzinie rolniczej. Rodzice jego mieli gospodarstwo o powierzchni 17 ha. W 1938 r. ukończył Szkołę Rolniczą w Kępnie, a w 1946 r. Szkołę Hodowli Zwierząt w Liskowie k. Kalisza. Po skończeniu nauki przez dwa lata pracował jako nauczyciel w Szkole Rolniczej w Jaranowie oraz prowadził kursy przysposobienia rolniczego. Głęboka wiara rodziców oraz ich oddanie Bogu powodowały, że od dzieciństwa rodziło się w nim powołanie zakonne. W 1948 r. wstąpił do zakonu OO Jezuitów (SJ) i postanowił służyć w zakonie jako prosty brat bez święceń. Po dwuletnim nowicjacie w Kaliszu został skierowany do Domu Pisarzy, Kolegium OO Jezuitów w Warszawie przy ul. Rakowieckiej. Powierzono mu opiekę nad ogrodem klasztornym o powierzchni 1,5 ha. Na terenie ogrodu księża Jezuitów oraz wierni z przyległej dzielnicy, chcieli postawić kościół. Nie wyrażały na to zgody władze komunistyczne, chcąc jednocześnie zabrać zakonowi cały otaczający klasztor teren, aby skończyć dyskusję na temat budowy i nie dopuścić do niej w przyszłości. Ponieważ chciano to zrobić pod pozorem przekazania go na ważne cele społeczne (to znaczy budowę szkoły, przedszkola, biblioteki lub domu kultury), co praktykowano wtedy nagminnie w całej Polsce, OO Jezuitów postanowili przekształcić owocowo-warzywny ogród przyklasztorny w otwarty dla publiczności, piękny ogród ozdobny. Takie zadanie otrzymał Brat Stefan i wywiązał się z niego znakomicie, stwarzając kolekcję przeszło 900 odmian ozdobnych, głównie *Clematis*, *Iris* i *Hemerocalis*. Ogród stał się sławny w Warszawie, a potem w całej Polsce. Gdy papieżem został Jan Paweł II, a działalność

podziemna opozycji zaczęła chwiać podstawami komunizmu, władze zaczęły wydawać pozwolenia na budowę nowych kościołów. W 1980 r. taką zgodę otrzymali również księża Jezuitów przy ul. Rakowieckiej w Warszawie i do 1996 r. powstał nowy piękny kościół, a ogród został ograniczony do mniej niż 0,5 ha. W ogrodzie przyklasztornym, który Brat Stefan zaczął reorganizować na początku lat 50-tych, było dużo płotów oraz pni ściętych drzew dlatego potrzebne były pnącza, które by szybko wszystko pokryły i ożywiły pięknymi kolorami. Brat Stefan wybrał *Clematis*, uznając go za króla pnącza. Dzięki międzynarodowym kontaktom OO Jezuitów, sprowadzał liczne odmiany z całego świata, otrzymane rośliny rozmnażał i sprzedawał aby uzyskać fundusze na rozwijanie kolekcji. Ponieważ zaobserwował w ogrodzie samosiewki *Clematis* o ładnych kwiatach zainteresował się hodowlą. Zbierał nasiona, wysiewał, opisywał otrzymane siewki i bardzo starannie selekcjonował. Zwracał baczna uwagę na barwę kwiatów ich kształt i formę, obfitość i termin kwitnienia oraz zdrowotność i mrozoodporność roślin. Najchętniej wybierał rośliny o dużych kwiatach, z szerokimi, sztywnymi działkami kielicha. Szukał barw żywych (czerwień, fioleć itp.), kwiatów z kontrastującymi pręcikami (innej barwy niż działki kielicha). Nie spieszył się - obserwując rośliny nawet kilkanaście lat zanim nadał im imię i zgłosił do rejestracji. W tym czasie blisko współpracował z angielską szkółką Jima Fiska, która wprowadzała jego odmiany do obrotu międzynarodowego. Otrzymanym odmianom najchętniej nadaje imiona osób zasłużonych dla kościoła katolickiego i Polski lub miejsc sławnych bitew II wojny światowej, w których polscy żołnierze dzielnie walczyli. Pierwszej odmianie powojnika, uzyskanej po wielu latach obserwacji, nadał imię 'Jan Paweł II'. Odmiana ta była prezentowana w 1982 r. na wystawie Chelsea Flower Show w Londynie na stoisku szkółki Jim Fisk, a następnie wraz z jej autorem (który został specjalnie zaproszony do Anglii) była prezentowana w telewizji BBC.

Msza Święta pogrzebowa zostanie odprawiona w Sanktuarium Św. Andrzeja Boboli w Warszawie w poniedziałek 13 lipca 2009 roku, o godzinie 11.00. Kondukt pogrzebowy wyruszy spod Bramy IV Cmentarza Powązkowskiego o godz. 13,30.

Za: www.jezuici.pl i www.clematis.com.pl